

Lumina Satelor

Foaie săptămânală pentru popor.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an „ 20—
Pe un pătrar de an „ 10—

— Un număr 1 Leu. —

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Măcelarilor Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Măcelarilor 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

80%.

Numărul de mai sus cu semnele de lângă el înseamnă 80 la sută. Dar nu cumva să credeți că e vorba de bani sau de camete după bani. Nu de bani e vorba ci de oameni.

Și anume e vorba că 80 la sută din Românii, cari și-au dat votul la alegeri, au fost neștiutori de carte.

Dureros lucru! Dureroasă constatare, când ne gândim că ne-a aflat și ne-a apucat veacul luminii în starea aceasta. Și mai dureroasă când vedem cum conducătorii noștri s'au băgat în lupte și hărțueli politice, în loc să înceapă cu toții lupta împotriva întunecului. Iată noi, un popor neștiutor de carte, asurzim azi toată Europa cu tâmbălăul și ciorovăiala noastră politică. Ne râde lumea. Ne râd străinii din casa noastră, cari stau cu cartea și învățătura mai sus ca noi.

Să ne dăm seama și să ne întrebăm ce s'a făcut pentru luminarea poporului în 3 ani și jumătate de când avem România întregită? Răspunsul se vede. În sute de sate școala stă încuiată și vântul suflă pustiu prin ferestrele ei. Stă încuiată și biserica cu lumina și mângâierea dela altarul ei. Sămănătorii de lumină: preoții și învățătorii își cerșesc pâinea de toate zilele în vreme ce politicianii joacă dansul permiselor și milioanele.

Ce folos că în decurs de 3 ani și 4 luni conducătorii noștri au chemat poporul de trei ori la votare, — dar pentru luminarea lui n'au făcut nimic? Ce folos că de trei ori ne-am certat și de trei ori candidații și corteșii ne-au spart liniștea satelor — ca să lase după ei nu lumină ci întunec și vrajbă în sat?

Ce folos că în cele mai multe locuri școala s'a descuiat numai ca să facă oamenii votarea în ea și apoi iar s'a încuiat pentru ca copiii lor să rămână și mai departe orbi în lume?

Marele nostru învățat Nicolae Iorga în a sa gazetă «Neamul Românesc» arată și dovedește că Sârbii au zidit în anul trecut mii de școale nouă în țara lor cea nouă, iar «proștii de Bulgari au mai multe școale ca noi» și mai mulți știutori de carte ca noi.

Iată, iubiiților Români, noi facem politică și alegeri iar alții ridică școli și învață carte.

P. Trifa.

DUPĂ ALEGERI.

— Ce să cerem dela cei aleși. —

Am trecut și peste aceste alegeri și ca mâne cei aleși vor pleca la casa țării din București. Să luăm aminte, acum la plecare e vremea să le spunem trimișilor noștri dorințele noastre. Ori din care partid ar face parte deputatul pe care l-ați ales, puneți-i la inimă să caute pacea și bunăînțelegerea la București. Spuneți și aduceți aminte tuturor aleșilor că n'avem lipsă de hărțueli politice, în vreme ce tinera noastră țară sângerează din mii de rane, năcazurile ne înădușă din toate părțile și dușmanii ne pândesc la toate hotărâle.

Spuneți trimișilor voștri că noi socotim că trebuie să fie casa țării ca o biserică și cei aleși trebuie să intre în ea cu evlavie și trebuie să facă în fiecare zi slujbă de muncă pentru binele, întărirea și înălțarea țării. Prea adeseori s'a făcut această biserică teatru de râs. Prea adeseori și-au petrecut în fleacuri vremea și s'au războit pentru fleacuri oamenii din ea. Acum să spunem respicat celor aleși să sfârșească odată la București cu această comedie pe care am plătit-o cu milioane — ca să ne slăbească țara și să ne rădă străinii.

Spuneți aleșilor voștri să nu ducă certele și hărăelile mărunte dintre ei în casa țării. Spuneți că așteptați să-i vedeți cât mai îngrabă chibzuind în tăcere legi bune și cuminți pentru îndreptarea relelor și tămăduirea ranelor. Cerem liniște și muncă dela cei trimiși în casa țării, dar asta nu înseamnă că le cerem cap tăcut și plecat.

Spuneți aleșilor voștri că nouă ne place și larma din casa țării, dar numai larma ce se face pentru binele nostru, adică când cei aleși se slobod în disputări cum să facă legi mai bune și mai potrivite.

Ne place și furtuna din casa țării, dar nu aceea care se ațăță din fleacuri, ci aceea care tună împotriva nedreptăților și mătură țara de gunoaie, de hoți și pungăși.

Să nu uitați apoi îndemnrurile ce vi le-a spus gazeta noastră în Nrul 7. Acum e vremea să cereți dela cei aleși, să rămână și pe mai departe în strânsă legătură cu voi și cu năcazurile voastre. Să se coboare cât mai des între voi ca să vă audă și înțeleagă păsurile.

Și acum de sfârșit încă o vorbă. Nu cumva să credeți, că votul ce l-ați aruncat în lada de votare va putea face îndată minuni. De bună seamă, lapte și miere nu va curge nici după aceste alegeri. Nici să n'așteptați această minune, căci lapte și miere va curge numai după munca și osteneala mânilor noastre.

Să luăm aminte: mântuirea și întărirea țării noastre nu o poate face numai sfatul aleșilor și trimișilor noștri în casa țării, ci și munca noastră a tuturor.

Preot I. Crăciun.

Răvaș politic.

Alegerile.

În zilele de 1 și 2 Martie s'au făcut alegerile de senatori în vechiul Regat, în Basarabia și Bucovina. Au fost aleși în vechiul Regat 80 liberali, 2 naționaliști-democrați și 2 averescani. În Bucovina 8 și toți de ai partidului unirii care sprijinește guvernul, iar în Basarabia 16 de ai guvernului și 8 țărăniști. Așa dară au eșit la Senat 104 de ai guvernului și numai 12 din alte partide de opoziție. Și după toate semnele liberalii vor avea mare majoritate și la alegerile de deputați. Lumea tâlcuiește această isbândă în felurite chipuri. Unii susțin că e rodul multor nedreptăți ce s'ar fi săvârșit. În Ardeal n'au fost primite vre o 25 de candidaturi de ale partidului național și în aceste locuri oamenii guvernului iasă neted. Pe alte locuri s'au pus în mișcare toate pietrele. Au fost trimiși jandarmi cu poruncă să facă greutăți partidelor potrivnice guvernului. Și cum jandarmeria noastră mai lasă mult de dorit în pregătirea ei, au săvârșit și lucruri cari trebuiesc osândite cu asprime. N'au lăsat pe candidați să vorbească oamenilor cari au fost imprăștiati cu puterea, iau deținut, cum au făcut în amiaza mare și cu vestitul profesor Nicolae Iorga, și n'au fost o raritate nici bătăile. Și aceasta se întâmplă în zilele de mărire a neamului, după ce am scăpat de asuprirea străină.

Din alte părți se vestește un lucru și mai neîngăduit: amestecul armatei în politică. Se știe că armata este a țării întregi, ea trebuie să fie supusă și credincioasă ori cărei cârmuiri după vremuri, altfel buna rânduială și disciplina se turbură, și pe urmă vine potopul ca în Rusia bolșevică,

unde căpeteniile au îngăduit ca și armata să facă politică și atunci razimul cel mai de nădejde a țării s'a destrămat. Se scriu prin gazete cazuri unde oficeri mai înalți au dat «poruncă de zi», și au ținut cuvântări de îndemn către soldați să sprijinească și să voteze cu liberalii. Cum soldatului îi este oprit să facă politică, amestecul acelor oficeri este o nenorocire, care trebuie izgonită din armată până nu prinde rădăcini.

Pe lângă toate nedreptățile și amestecurile neîngăduite ce se impută guvernului, sunt și oameni cari tâlcuiesc așa biruința lui hotărâtă, că țara dorește să se facă rânduială odată. De altă parte lumea s'a ferit de țăraniști, cari prea s'au întovărășit cu jidanii și cu socialiștii a căror ținută miroasă a bolșevism și anarhie (destrămare).

Osândim și noi cu toată puterea suflului nostru nedreptățile, silnicile, amestecurile neîngăduite și orice fel de înșelăciune ce s'ar fi iscodit, căci astfel de lucruri nu întăresc nici odată nici țara nici pe cei ce le săvârșesc; dar totuși ni-se pare că de va isbuti pe deantregul guvernul și partidul liberal, la temelie este și încrederea pe care le-o dă țara. Ea vrea să scape de tirania celor de sus ca și de a celor de jos, de cei ce au furat-o ca și de cei ce vreau să o destrame.

Impotriva svonorilor ce se răspândesc, că partidele potrivnice guvernului nici nu vor intra în sfatul țării, ca un protest, față cu multele nedreptăți săvârșite de guvern, noi credem totuși că după alegeri, mai potolindu-se învrăjbirile, cei buni și înțelegători își vor da mâna ca împreună să îndrepteze cărma țării.

Din București vine știrea că, după ce se va ști în țara întreagă cum au ieșit alegerile, Regele va chema pe capii partidelor de împotriva ca să-i sfătuiască la o împreună lucrare cu Brătianu. Dacă n'ar reuși ei vor fi rugați măcar doi ani să poarte o liniștită luptă de împotriva pentru că sfatul țării are nevoie de pace, ca să poată lucra, să poată legiui în cele mai arzătoare trebuințe ale țării.

Mai nou.

Alegerile de deputați în Bucovina au reușit toate pe partea guvernului afară de un singur socialist. Știrile sosite până acum din județele vechiului Regat spun asemenea că au ieșit pretutindenea candidații partidului liberal. La noi în Ardeal avem știri numai din câteva județe în cari s'au cam împărțit voturile între partidul național și liberal.

FOIȘOARA.

Cum crește minciuna.

Era odată un plugar tânăr, care se însurase abia de câteva luni. Își luase soție după potriua sa, tânără, frumoasă și foarte harnică. Trăiau tare bine împreună. Bărbatul, om deștept, își pusese el femeia în toate chipurile la încercare și n'o putuse dovedi cu nici o scădere, numai despre partea gurii nu o încercase.

Intr'o zi, când tăia lemne în pădure, își făcu planul, cum să-și tămăduiască soția de minciuni, dacă o fi având patima aceasta. În dimineața următoare, când se sculă din pat, își chemă nevasta și-i zise:

— Dragă m'am tot ținut eu să nu-ți spun un păcat ce am, dar acum nu mă mai rabdă inima să tac. Decât să auzi dela alții, mai bine să-ți spun eu. Am obiceiul de fac uneori noaptea câte un ou. Dar nu

„Americani”.

Aproape în toate satele se aude această vorbă nouă și de multeori ea se rostește cu oarecare amărăciune și răutate. Nu de mult auziam zilnic tânguirea că «decând au venit Americanii, noi cei rămași în patrie, nu ne mai putem apropia să cumpărăm ceva pământ, căci acești oameni cu pungile groase urcă prețul pământului până la suma la care noi nu ne putem întinde». Printre nemulțămii se auziau chiar unele glasuri «că ar fi mai bine să-i oprească administrația, de a mai cumpăra pământ, căci ei au fost scutiți de năcazurile războiului, de jertfele pe cari noi a trebuit să le aducem; și în timp ce noi ne vârsam sângele pe câmpurile de luptă, ei sub adăpostul Americii și-au făcut bani, unii chiar averi de milioane».

Frați săteni! Voi, cari nu ați fost prin America nu știți cu câtă sudoare și-au agonisit ei banii prin zăduful mistuitor al fabricilor unde își câștigau hrana pentru dâșii și familiile lor rămase acasă. Nu știți câți s'au schilăvit și prăpădit prin cele fabrici, lăsând pe urma lor 4—5 orfani în cea mai neagră mizerie. Nu știți că și inima acestor frați ai noștri a sângerat de câte ori eram noi în vre-o primejdie. Dar veți ști, că și dintre ei au fost, cari s'au jertfit în fața tunurilor germane, luptând în armata americană pe frontul francez. Și în ei a bătut aceeași inimă, și aceeași dragoste au avut pentru tot ce-i creștinesc și românesc.

Dar frații noștri din America au arătat și prin alte fapte că și ei ne-au înțeles suferințele și ranile ce le-a lăsat războiul. Sunt nenumărate darurile și ajutoarele ce le au strâns ei în America pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor de aici. Prin satele noastre sunt sute de biserici pe cari le-au înzestrat cu clopote nouă în locul celor ce ni le-au furat dușmanii.

Astfel au lucrat și fii comunei noastre *Cristian*, cari de ani de zile ardeau de dorul de a se întoarce la vetrele lor, ca dimpreună cu noi să se bucure de sărbătoarea mare a neamului românesc. Și n'au venit cu mâna goală, ci primul lucru ce au făcut a fost, să zvânte lacrimile orfanilor și a văduvelor de războiu. În scopul acesta au colectat peste 15,000 Lei, care sumă s'a și împărțit la 15 familii din comună, după măsura lipsei lor. Tot din hărnicia acestor «americani» în scurt timp se va ridica un nou clopot în turnul bisericii noastre.

Iată dar frați săteni cum știu să-și facă unii datoria! Și pe câtă vreme avem astfel de oameni înțelegători între noi, să nu ne arătăm nemulțămitori. N'avem drept să cârtim împotriva lor. Fi-vor în rândul celor veniți și de aceia, cari nu vreau să înțeleagă rostul acestor binefaceri, dar numărul acestora este foarte mic. Din pricina lor nu ne vom lăsa răpiți de patima urâtă de a face desbinare și neînțelegere între frați.

Preotul Răcen.

Vremea-i de vină?

că toată lumea e nemulțumită. Va fi ea și vremea cu greutate și scumpetea ei, dar mai este și o altă pricină care sporește nemulțumirea: fala, podoabele.

La orașe doamnele se plâng, că nu mai pot cumpăra mătășurile cele mai nouă, și sulemenile, cari le făgăduiește frumsețe (le-o ia și pe care o au). La sate fetele sânt nefericite, că nu și pot cumpăra la toate sărbătorile câte-o pereche de ghetă galbină cu tureacul (carâmbul) până la genunchi, ori pantofi de lac, poale de batist, iie din giolgiul cel mai fin, șurț de mătase și ceva roșele pentru buze, — nevasta e tot înădușită, că n'are și ea ciovaie (mobile) ca lumea: o laviță cu fuscei și lăcrișă să se închie.

«Hei, hei», oftă badea Nicolae într'o zi, «sântem mai năcăjiți ca părinții noștri; când eram copil steteam botele cu brânză în șir, și când mergeam unii la alții le înforceam cu fundul în sus de ședeam pe ele în loc de scaune; unde sunt vigurile de pânză și de pânură și coșurile (hambarele) cu bucate? S'antu Cioarbi n'avea ce face cu ele, i se înegreau în hambar». — Unde sunt? Nu mai întrebați, vă spun eu: pe păpuși galbini, că acum e rușine să mai umbli cu opinci, pe țundre de postav negru, că pânura e prea bătoasă, pe poale de batist și pe laviți cu fuscei și ciovaie mândre. Nici n'ai mulș bine oia și brânza-i pe drum la oraș, iar tu mănânci ceapă, găina o păzești până ouă, ca să nu se răciască oul și să zică jidanul că e stătut.

Mai bine faci bani, și banii nu e bine să-i ții, cine știe ce poți păți. Li dai pe asta și pe ceea, că vezi multe trebuie la casa omului când ai bani. Ba să-ți pui fata în rând cu a bogătanului Ilie, ba să-ți mai împaci nevasta, că inul și cânepa nu se mai plătește să le sameni, și războiul de ce să-l pui, că-ți vine prea scumoa pânza, mai bine să iei niște giolgiu frumos.

Iată, iubite frate, așa ți împărți rodul trudei tale, de nu te alegi cu nimic, ba nici nu-ți ajunge. Bătrânii nu scoteau câștigul din casă pe lucruri de prisos, și pe lucruri, pe cari le puteau pregăti în casa lor. De aceea ei nu erau silți să-și vândă brânza și ouăle și bucatele; vindeau numai când aveau prea multe, nu ca azi, că ți tragi dela gură.

Și cei dela orașe tot așa își risipesc câștigul, pe lucruri, fără de cari ar putea trăi.

Deci nu vremea e de vină, ci noi înșine, că noi cu capul nostru ne-am făcut atâtea lipsuri mari, cari dacă judecăm bine nu sunt lipsuri, că fără de ele putem trăi! Nici un om nu are lipsă adevărată, decât de hrană pentru suflet (o carte, o gazetă de citit), de hrană de ajuns pentru sănătatea trupului, de haine și încălțăminte pentru a feri trupul de schimbările vremii și de un adăpost. Celelalte sunt podoabe.

Iar fala și podoabele sunt ispite de ale diavolului, și ele ne fac nefericiți!

Șerban Brâncoveanu.

cumva să spui cuiva despre pacostea asta, că mă faci de răsul satului.

Și cum zise acestea, ridică țolul de pe pat, și nevasta văzu în locul unde dormise omul ei un ou proaspăt, pe care bărbatul avusese grije să-l pună anume acolo.

— Vai de mine, bărbate, ce-i asta pe capul tău? — Incepu să se tânguiască nevasta. Și se roși de rușine, că are așa poitanie de bărbat. Dar la rugămintea prefăcută a bărbatului, femeia se prinse să nu spună nimic despre patima lui, căci se vălcăra ea: mă fac și pe mine de răs, că am un astfel de bărbat.

Omul plecă după treburi. Abia eși din ogradă și nevasta o și tuli la nașă-sa.

— Vai de mine și de mine, nașe dragă, ce mi a fost să pătesc!

— Da ce-i fină, de ce ești așa spăriată?

— Nașică dragă, mare păcat pe omul meu. Dar te rog pe toți Dumnezeuii să nu spui la nimenea. Bărbatul meu a făcut astă noapte două ouă.

— Vai de mine! Oare ce să fie pe capul lui? L-o fi blăstămat cineva, săracul de el, căci altcum e om de ispravă.

Nu știu, nașă dragă, dar să nu povestești nimănui, ce ți-am spus, că mă faci de răs!

— Dar cum să fac tocmai eu una ca asta?!

Abia pleacă fina, și nașă-sa nu s'a putut răbda să nu spună la cumătră-sa, că finu-so cutare a făcut trei ouă. Cumătră-sa a spus la altă cumătră, că cutare om a făcut patru ouă. Și așa a mers vorba din cumătră în cumătră, până a ajuns vestea la împăratul țării aceleia, că în cutare sat este un bărbat, care a făcut nouăzecișinouă de ouă.

Împăratul minunându-se de acest lucru, a dat poruncă să-i aducă să vadă și el cu ochii lui, ce fel de român este acela de face atâtea ouă.

Crainicii împăratului îl găsiră și-l duseră la curtea împărătească. Omul nostru care știa ce-i pricină, pășia fără frică, de se minunau și slujile împăratului de atâtea curaj.

PENTRU SUFLET.

— Evanghelia de Duminecă: sănătatea sufletului. —

În o casă din Capernaum învăța Isus și poporul nu încăpea să-l asculte cuvântul. Un slăbănog sosi acolo adus de dorul tămăduirii și de patru oameni ce-l purtau cu patul. Cercară să intre cu el în casă dar, «neputând a se apropia de Isus, pentru norod, au descoperit casa unde era și spărgând au pogorât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Isus văzând credința lor, a zis slăbănogului: fiule, iartă-ți-se ție păcatele tale... scoalâte i-ai patul tău și umblă». (Marcu 2, 1—12).

Luati aminte! Isus a zis mai întâi slăbănogului: «iartă-ți-se ție păcatele» și numai după aceea «scoalâte și umblă». De ce? Ca să ne învețe că tămăduirea omului trebuie să plece din lăuntru în afară. Sufletul trebuie mai întâi tămăduit și apoi casa de lut în care locuiește. Boala cea adevărată este cea din lăuntru, cea sufletească — cealaltă din afară e numai trecătoare și nu poate perde pe om. «De aceea nu slăbim — zice apostolul Pavel — chiar de ni se strică casa noastră cea pământească a corpului», «dar omul nostru cel din lăuntru înflorește din zi în zi» (II Corint. 5, 1, 4, 16).

Și oare sufletul își are și el boalele lui? Da. Le are și le-a avut totdeauna. Și apostolul Pavel scria fiilor săi: «între voi sunt mulți slabi și bolnavi și mulți dorm»... cu sufletul (I Corint. 11, 30). Păcatul, în toate felurile lui și cu toate formele lui, este acela care ne îmbolnăvește sufletul. El face rana și el mărește și otrăvește rana din suflet. — Creștinilor! Să luăm aminte. Trăim vremuri de cumplite boale pentru suflet. Niciodată par'că n'au fost atâtea păcate între oameni și de aceea par'că niciodată n'au fost oamenii atât de bolnavi cu sufletul ca astăzi. Dacă într-o bună dimineață sufletele oamenilor ar lua

înfățișare văzută și ar eși între noi, — s'ar umplea lumea de slăbănogi, de ciungi, de schiopi, de orbi, de surzi, de muți, de hăzi, de zdrențoși, de toate schilăveniile și mirozeniile — ca o dovadă cât de puțin și cât de puțini sunt aceia cari caută grija, frumusețea și sănătatea sufletului.

Creștinilor! Nici unul dintre noi nu suntem deplin sănătoși cu sufletul. Toți suntem bolnavi, mai ușor sau mai greu. Ce facem noi pentru tămăduirea sufletului? Aproape nimic. Pentru un dinte ce ne doare, pentru o mică rană la un deget alergăm în grabă după leac, — dar rana din suflet o lăsăm să crească și să se lățească mereu. Noi nu *simțim* ranele din suflet — și asta-i greșala. Sunt oameni ce poartă grele boale sufletești o viață întreagă și nu le simțesc.

Creștinilor! Vreți să aflați că sunteți bolnavi cu sufletul? Iată vă spune sufletul vostru. Intrebați-l cu psalmistul: «Suflete al meu de ce ești mâhnit și pentruce mă tulburi»? Ascultați bine că el vă răspunde așa: «pentru că sunt bolnav și tu n'ai grijă de mine».

Creștinilor! Vreți să vă tămăduiți sufletul? Iată doftorul sufletelor: Hristos e gata să vă primească, vă așteaptă, vă chiamă. Acum nu mai trebuie să spargem coperișele caselor ca să-l aflăm pe Hristos. Ușile bisericilor și ale pocăinții sunt deschise totdeauna tuturor. Iată a sosit vremea să ne tămăduim sufletul. E sfântul post și Hristos ne-a lăsat o taină care ne poate ierta păcatele și vindeca sufletele: *mărturisirea*.

Ferice de cei cari *simțesc* ranele sufletului și intră cu ele în biserica lui Hristos să le tămăduiască.

I. Tâlcuitor.

Sfaturi și învățături din alegeri.

— Două întâmplări. —

Și de data asta ceata candidaților s'a năpustit asupra satelor și alegătorilor cu fel de fel de apucături. Unele sunt mai de răs, altele mai de jale, dar din toate putem scoate învățături.

Iată acum voiu spune două:

1. În satul X într-o bună dimineață sosi un candidat și trimise în toate părțile chemare de strânsură. Până ce se strânsură creștinii din sat — candidatul și ceata lui, coborâră din trăsura un clopot mare de biserică, îl așezară după toată rânduiala pe o ridicătură și după ce sosiră alegătorii, candidatul începu cam așa: «Fraților! eu nu sunt omul vorbelor și n'am venit cu vorbe goale la voi. Iată am adus un clopot pe seama bisericii voastre. Acest clopot grăește... — un corteș începu a-l trage și clopotul începu a răsuna, talalanc-banc... și graiul lui este graiul faptelor... talalanc-banc... căci vremea vorbelor a trecut... Trăiască!! Ura!!

2. Un fost deputat cerca să se apropie iarăși de foștii lui alegători. Dar afacerea nu prea mergea; oamenii nu-l mai voiau. La o strânsură un corteș îl ajută cam așa: «Măi oameni buni! Să ne dăm bine seama ce facem. Ați văzut ieri pe celalalt candidat cât era de sec și uscat de i se vedeau cioantele (oasele). Uitați-vă acum la iubitul nostru ce ne-a fost deputat, câtui de zdravăn și plin («fostul» se înfoia și făcea băl). Acum vă gândiți și vă judecați, oare bună socoată am face să lăsăm pe acesta (umplut gata) ca să mai îngrășăm pe săcătura cea de ieri?

Pe mulți i-a pus pe gânduri vorba corteșului și se zice că la alegeri era cât pe aci să ajungă «grăsunul» iarăș deputat.

Învățătura? Este aceasta: Vremurile schimbate ne-au deschis larg porțile votului pentru toți (universal). Dar acest vot nu ne-a aflat încă cu destulă școală și învățatură politică și de aceea s'au năpustit asupra noastră corteșii cu apucături. În măsura în care ne vom lumina și vom învăța, ei se vor împuțina. Peste 50—100 de ani, cine va mai trăi, nu vor mai fi întâmplări ca cele amintite mai sus. Ne-poți noștri se vor mira de ele și vor coborî clopotul din turnul bisericii dela X, să-l pună la muzeu ca pe un document și o amintire cum se corteșia în anul 1922.

T. Povață.

Jandarmeria noastră

nu este așa cum ar trebui să fie și înzadar am cerca să tăgăduim acest adevăr. Il arată tot mereu faptele și plângerile ce vin din toate părțile. Pricina acestui lucru este aceea că jandarmeria dela sate în cea mai mare parte n'are școala și învățătura de lipsă. Și e rău că nu o are, iar statul face și mai rău că nu se silește să dea școală și învățatură mai aleasă jandarmilor.

În lipsa acestei învățături, mulți jandarmi n'au altceva decât asprimea, sudălmile și bătăile jandarmilor din vremea ungușilor, și de aceea în foarte multe locuri nu aflăm legătura ce ar trebui să fie între poporul nostru și jandarmul nostru.

Alegerile trecute au dovedit cu vârf și indesat aceste lucruri. În foarte multe locuri jandarmii au eșit din ce este datorită și slujba lor și au făcut amărăciune mare în popor.

Cerem mai multă școală și învățatură pentru jandarmeria noastră!

Din lumea mare.

Marele sfat dela Genova e pe cale de a fi ținut. Erau până acum anumite neînțelegeri între Franța și Anglia, dar acum cele 2 țări au făcut înțelegere în care au stăvilit înainte, tot ce se va discuta și ce nu se va putea discuta la Genova. Despre

Când fu în fața împăratului, acesta îl întrebă:

— Este adevărat, măi creștine, că tu te-ai ouat o sută de ouă?

— Să trăiești, Măria-Ta, — zise omul, plin de îndrăzneală. Eu știu, că Măria-Ta ai auzit, că am ouat nouăzecișinouă de ouă. Unul l'ai adăugat Măria-Ta. Și ca Măria-Ta a pus fiecare în socoteala mea câte un ou. Dacă și Măria-Ta ai adăugat unul, apoi ce să mai zici de ceilalți muritori.

Și povesti apoi împăratului, cum a eșit vorba că el face ouă.

Împăratul răsă cu mult haz de înțelepciunea șugubeată a acestui român desghetat și-l dăruie cu o pungă de galbeni, iar pe femeia a băgat-o puțin la răcoare, că și-a făcut bărbatul de răs. Astfel s'a vindecat și ea de patima gurii.

Și așa se duc și astăzi în lume minciunile și cresc și se umflă dela un om la altul, de se face lumea de răs și de ocară.

hotarale și păcile făcute după războiu nu va putea nimenea vorbi.

Mica înțelegere va ținea în Martie o conferință la Belgrad în care va face înțeles și pregătire pentru Genova și va discuta îndreptarea afacerilor de bani și de gospodărie a celor 4 țări. Această «mică» înțelegere are 70 de milioane de oameni și se întinde dela Marea de Nord până la Marea Neagră, și cea Adriatică. Ea acum este o putere mare și de părerea ei și dorințele ei va trebui să țină seamă Marile Puteri. În politica din afară noi Românii avem mare noroc cu această înțelegere. Ea ne apără de puvoicul bolșevismului dela răsărit și de cizma neamțului și ungușului dela apus. Avem și o cinste deosebită întrucât Mica înțelegere s'a făcut la stăruințele fostului nostru prim-ministru Take Ionescu.

Prisonieri în Rusia mai avem și acum. La Genova va fi vorba și de ei. Rușii vor fi poțiti să-i lase de acolo iar guvernul nostru să-i aducă fără amânare în scumpa lor țară.

Ultima veste despre alegeri.

Au eșit *liberalii* în următoarele locuri din Ardeal: Brașov, Cluj, Săcele, în Bihor în 7 cercuri, în Ciuc 1, în jud. Cojocna 1, la Făgăraș, Zernești, Satu-Nou, în Odorhei 2, în Sălaj 1, în Sătmar 3, la Ciuc, în județele Hunedoara: Brad, Ilia, Geoagiu și Orăștie, în Maramurăș 2, la Reșinari, Ocna-Nochrih. În Bănat: La Orșova, Bocșa-Română, Sasca, Timișoara, Lipova, Vinga, Chișineu, în Târnavă-Mică au eșit ambii 2 deputați liberali, Gura-Oltului, Radna.

Au eșit din *partidul național*: La Alba-Iulia, Aiud, Blaj, Ighiu, Bistrița, Tinca, în județ. Cluj 3, în Solnoc Dcbăca 3, Petroșeni, Săliște, Șimandul-de-jos.

În 7 locuri (Belinț, Panciova, Șiria, Pâncota, Sebeș) s'a declarat balotaj.

In vechiul Regat: În 5 județe au eșit numai liberalii și în alte 5 ar avea ei majoritatea.

Aceste sunt veștile de până acum. În celalalt număr vom spune cine și unde a fost ales.

Știrile săptămânei.

Nunta crăiască a regelui Alexandru al Jugoslaviei cu Principesa noastră Mărioara se va face în Belgrad — capitala Serbiei — la 4 Iunie. Se fac mari pregătiri din ambele părți. Sârbii zidesc și un nou palat regal.

Ministrul de finanțe face cunoscut că vor umbla și mai departe banii de hârtie de câte 50 și 25 bani slobozîți de Banca Generală. Aceasta pentru că banii cei noi de nichel nu vor fi de ajuns pentru lipsurile oamenilor. Oricine e obligat deci a primi și mai departe banii cei mici «nemțești». Casele statului — percepțoriile — nu vor mai da afară acești bani când vor intra acolo și pe aceasta cale se vor scoate din țară.

Serbările de încoronare la Alba-Iulia se vor ținea, cum se vestește, în 15 August vechi a. c. data intrării României în războiu.

S'au dus peste granițe în luna Ianuarie din anul acesta: 46 tauri, 13.217 boi, 2630 vaci, 12.442 de porci, și un milion 727 mii de ouă (dintre cari 350 de mii stricate). Apoi câtă făină, bucate, vinuri, lemne, coroane de argint — și totuș leul nostru cade de pe picioare de slab și prăpădit.

Impărțeala pământului. Pentru a da un mers bun și mai grăbit lucrărilor cu reforma agrară, Ministrul de Agricultură a pus la Cluj un comitet de control peste toate lucrările ce se țin de reforma agrară și peste toate comisiile ce lucrează la această reformă — în Transilvania, Bănat, Crișana și Maramurăș.

Se schimbă finanții începând cu 1 Aprilie în felul acela că vor trece cu toții la oficiile de dare ca strângători (colectorii) de diferite dări. În slujba cea nouă nu vor mai purta haine militare ca până acum ci vor fi slujbași civili. Așa spune un ordin venit dela ministerul de finanțe.

Suller, craiul permiselor, a fost poftit în temnița dela Văcărești. Cât de curând vor fi invitați și ortacii lui.

Câte coroane de hârtie au fost la noi și ce căpătăm după ele? În România s'au aflat 8 miliarde (opt mii de milioane) coroane austro-ungare. După înțelesul făcut la Trianon, România trebuie să capete 10 la sută din acești bani, în aur, ceea ce face suma de 82 milioane coroane aur. Din aceste 14 milioane s'au adus, și acum Ministrul de finanțe a trimis la Viena și după celelalte 68 milioane. Aurul va fi așezat în visteria țării.

Ce am fi pățit dacă perdeam războiul? S'a aflat un document încheiat la 16 Martie 1917 între Austro-Ungaria și Germania cu înțelesul că România să se împartă între Austria, Ungaria și Bulgaria. Dar Dumnezeu a risipit sfaturile necredincioșilor și a smerit pe cei trufași. În groapa ce ne-au săpat-o, iată au căzut ei.

Târgul de primăvară dela Cluj se va ținea așa: târg de vite și cai în zilele de 10, 11, 12 Martie, târg de marfă în ziua de 13 Martie.

Piaptănul ca semn de alegere. În vechiul Regat, Bucovina și Basarabia votarea nu merge ca la noi ci după liste. Fiecare partid își are lista lui și fiecare listă își are semnele ei: plug, cruce, stea, seceră, ciocan, coasă și altele. Aceasta pentru neștiutorii de carte ca să și poată afla și vota cu partidul care le place. În alegerile trecute «tata Averescu» avea ca semn «steaua», Brătianu a avut acum «crucea», iar țărăniștii «secera». O gazetă din țară («Lupta») scrie că un partid din Basarabia și-a ales ca semn de alegere «piaptănul». «S'au sporit gunoaiile, — și păduchii — ziceau acei oameni — și de aceea semnul nostru piaptănul trebuie ales să facă ispravă și curățenie în țară».

O mămăligă de 500 kilograme s'a făcut și s'a mâncat în un orașel din Italia. Și anume e datina în acel oraș ca în toată Vinerea din săptămâna cășlegilor să strâng la olaltă creștinii din oraș și din jur și mănâncă împreună această mămăligă. Așa au mâncat-o și anul acesta, dar nu goală ci cu câteva alte sute kilograme de ouă, brânză, jumări și pe urmă au slobozit și câteva butoaie de vin ca nu cumva să se înecă careva.

Și în Ungaria se vor face alegeri de deputați prin luna Maiu. Se zice că numai 12 partide politice au început a umbla după voturi. Ungurii au avut totdeauna un beteșug deosebit de a face politică și partide.

Să ne ferim de boala și greșala lor.

Incorporarea Contingentului 1922. Conform înștiințării Cercului de recrutare Sibiu Nr. 16050/1922 tinerii născuți în anul 1900 (ctgtul 1922) au să se prezinte la 15 Martie a. c. la incorporare.

Consiliul orășenesc.

O meserie care place Ungurilor. Un tribunal din Budapesta a publicat concurs pentru o slujbă de călău (hofer) la oraș. Nici 3 zile n'au trecut și s'au înștiințat peste 20 de inși cari voiau să intre în această cinstită slujbă. Iată o meserie ce a plăcut totdeauna Ungurilor și le place și azi.

10 milioane automobile a aflat statistică în Statele Unite ale Americii. Adecă tot la 10 oameni să vine un automobil. Acolo folosesc automobilul muncitorii și învățații deopotrivă pentru a ajunge mai repede la munca lor în fabrici sau cancelării. La noi îl folosesc numai corteșii și candidații când merg la sate să sameneură și vrajă ca pe urma lor să culeagă voturi.

500 locomotive stricate vor fi reparate de o firmă din Viena. Târgul se face acum și ca plată se vor da bucate: grâu și porumb. Mai avem încă 1500 locomotive cari stau stricate pe liniile căilor ferate din țara noastră.

Mai multe femei. După cea din urmă statistică Parisul, capitala Franței, are 3 milioane locuitori. Impărțiți după bărbați și femei s'au aflat mai multe, cu 350 de mii, femeile ca bărbații. Unii zic că ar fi mai bine așa, alții că ar fi mai rău.

3000 vagoane de marfă sosesc în fiecare zi la București.

„Venii mâne în orele de după amiază”, aceste vorbe — ne spune o gazetă dela Cluj — erau scrise pe ușa unei cancelării. O săptămână au tot mers oamenii cu afaceri la ușa cancelariei, dar scrisoarea de pe ușe le spunea în fiecare zi «veniți mâne». Abia la o săptămână s'a făcut din «mâne», «astăzi». Să vede că s'a schimbat și mersul vremii.

Conferințele Asociațiunii. Acum Duminică în 12 l. c. va vorbi Dl. I. I. Lapedatu, deputatul Crasnei, despre «Moștenirea austro-ungară». Va fi o foarte interesantă conferință, întrucât conferințiarul e bun cunoscător al acestor chestiuni.

Marti și Miercuri în 14 și 15 l. c. va ținea Dl. I. D. Ștefănescu 2 conferințe despre a) «Mănăstirea Horezu și mănăstirile sec. 17-lea, pictura dela muntele Athos la noi».

b) «Delfi, altarul anticității eline». Ambele conferințe vor fi însoțite de vederi cu schiopicul.

Toate 3 conferințele se vor ținea în sala prefecturii județene la orele 6 a. m.

Dela Biuroul «Asociațiunii».

Sofron Sida,
prăvălie de ghete și pielărie
Buteni — Piața mare, (jud. Arad).

Are în depozit și execută la comandă, pe lângă cele mai favorabile prețuri, tot felul de ghete durabile moderne, atât de lux cât și simple, — lucru de mână și nu de fabrică. Asemenea are tot felul de pielărie și articli aparținători. (1) 3-4

VIZITAȚI

♦ HALA DE MOBILE ♦

a Reuniunii pentru ocrotirea copiilor, Sibiu, strada Reisenfels No. 17 (în fața Muzeului), zilnic între orele 9-12 și 3-6. Acolo aflați

— TOT FELUL DE MOBILE —

::: dela cele mai simple până la cele mai elegante :::

— BUNE ȘI IEFTINE — (2) 2-3

Intreprindere socială, absolut solidă, prețuri strict fixate.